

samtidig kræver noget til Gengæld, i dette Tilfælde ifølge Ændringsforslaget: at disse Fabrikker betaler det, som Kontrollen med Margarine koster. Jeg finder, at dette er et saa overordentlig naturligt Krav, at jeg overhovedet ikke forstaar, at det ikke har vundet Enstemmighed indenfor Udvalget. Man kan ikke i denne Forbindelse se bort fra, at Fabrikkerne efter alt, hvad der er angivet overfor den høje Rigsdag, tilskriver denne Lov en stor Betydning; de mener, at de paa Grundlag af saadanne Bestemmelser kan oparbejde en betydelig Eksport af Margarine, hvilket antagelig maa være til stor Fordel for dem. Samtidig vil de, dersom Farvningsbestemmelserne vedtages, spare en Mængde Penge, som de nu giver ud til Farvekapsler. Hvorfor skal man fra Rigsdagens Side give disse Fabrikker saa store Fordele uden samtidig at kræve, at de betaler de Udgifter, Staten har til Margarinekontrollen. Jeg skal meget henstille til ærede Medlemmer at stemme ogsaa for Ændringsforslag Nr. 5.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at vi vil trænge det danske Smør ud i England. Nej, heldigvis staar dansk Smør ikke paa saa svage Fødder i England, at nogen farvet Margarine kan trænge det ud. Hvis det stod saa daarligt til, vilde det vist snart være forbi med vor Smørekseport. Nej, det, vi vil, er at søge, om vi kan faa en lille Plads i England og andre Steder ved Siden af de andre Landes Margarine. Vi vil gøre Forsøg paa at trænge lidt af de andre Landes Margarine ud, saadan at der ogsaa kan blive en lille Plads for vor, og det har intet som helst med Smørret at bestille i den Forstand. Saa paaberaaber man sig i saa høj Grad, at Konsulent Sørensen i Amerika er betænkelig. Han udtaler sin Betænkelighed uden i nogen Maade at forklare, hvorpaa han grunder denne sin Betænkelighed, og saa forekommer det mig rigtignok, at vi andre har Lov til i langt højere Grad at tage Hensyn til, hvad vor anerkendte Konsulent i England, Harald Faber, siger, han, der er derovre, hvor vi sælger vort Smør, og som kender Forholdene. Jeg skal oplyse, at i November 1923, da Landstinget behandlede dette Forslag, søgte man Oplysning hos Harald Faber, og han sendte da en Skrivelse — en Bekræftelse af et Telegram —, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse et Stykke af. Det er meget bestemt og klart, og der mangler ikke nogen Motivering af hans Standpunkt, saadan som der mangler hos Konsulent Sørensen.

Han siger: „Efter min Mening ganske udelukket Farvning dansk Margarine kan have nogen skadelig Indflydelse paa det danske Smørs Stilling paa det engelske Marked“, hvilket herved bekræftes. Da Margarine herovre i mange Aar er blevet forhandlet farvet som Smør, dels engelsk og dels indført fra forskellige Lande, og da Handelen med Smør og Margarine baade en gros og detail er saaledes reguleret, at der praktisk talt ikke sker Forvekslinger, da endvidere Befolkningen igennem mange Aar er opdraget til at betragte disse to Varer som selvstændige Næringsmidler, og da dansk Smør og eventuelt Margarine fra Danmark fremtræder i en saa bestemt Pakning og Mærkning, for Smørrets Vedkommende baade indvendig og udvendig, og da endelig den engelske Nation er overbevist om det danske Smørs gode Kvalitet og Ægthed, i hvilken Henseende der dog maa passes nøje paa med Vandindholdet, saa anser jeg det for ganske udelukket, at Farvning af dansk Margarine som Smør kan have nogen som helst skadelig Indflydelse paa det danske Smørs Stilling paa det engelske Marked, selv om der blev Tale om en Eksport af dansk Margarine til England.“

Det er en ganske kategorisk Erklæring fra den Mand, der mere end nogen anden er kompetent til at udtale sig om dette Forhold, og derfor er en stor Del af Landbrugets Repræsentanter herhjemme gaaet med til at anbefale Ophævelsen af Farveforbudet; jeg skal nævne, at i Landbruksraadet, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup er saa glad for ved andre Lejligheder, har 8 af dets 12 Medlemmer udtalt sig for Ophævelsen af Farveforbudet; jeg skal nævne, hvem det er, det er Direktør L. Broberg, Medlem af det andet høje Ting Forstander Hauch, Kontorchef H. Hertel, M. Lambæk, tidligere Medlem af dette Ting, Anders Nielsen, Niels Porse, Sonne og Theilmann, alle sammen anerkendte Repræsentanter for Landbruget, og jeg antager, at det navnlig er under Hensyn til Oplysningerne fra Konsulent Faber, at de alle sammen er gaaet med til Ophævelsen af Farveforbudet. Jeg tror, de har Ret; jeg tror, vi kan gøre det, uden at der er nogen som helst Fare for, at det vil komme til at genere vort Smør. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om, hvor meget det betyder, naar Smørret gaar nedad i Pris. Ja vel, det er noget, vi alle er klare over, og at det, det gælder om, er, at det danske Smør fremdeles kan bevare sit Renommé i England; men det er saa vist ikke Farvningsforbud eller andet Kvaksalveri, der kan have Betyd-